

Jeg vil i Tilknytning hertil minde om, at der i dette Forslag i Fjor var indsat Garantier mod Misbrug, som ikke findes i Forslaget i Aar, Garantier, der bl. a. gik ud paa, at hvis der skabtes et Overskud ved det Arbejde, hvortil Tilskuddet var givet, maatte saadant Overskud betales tilbage. Endvidere var der til Forslaget knyttet som Betingelse, at det Udvalg, der skulde administrere denne Lov, kunde gøre Tilskuddene betinget af, at Virksomhedernes Ledere, Arbejdere og andre, der beskæftigedes i Industrien, gjorde Indrømmelser med Hensyn til Tantiømer, Lønninger og paa andre Omraader, hvor det maatte findes rimeligt.

Her kommer jeg til et Punkt, som jeg gerne vil sige et Par Ord om i Forbindelse med Bestemmelserne i § 8 om Oprettelse af et Raad med Repræsentanter for Organisationerne til at bistaa Ministeren med de Opgaver, der i Henhold til dette Lovforslag tildeles ham. § 8 kan vi fra vor Side ikke tiltræde. Alle de Forhold, som behandles i dette Lovforslag, ikke blot i §§ 6 og 7, men i det hele taget alle Forhold med Hensyn til Laanegarantier og Tilskud, som der kan blive Tale om, maa efter vor Opfattelse absolut under fuld Kontrol af Rigsdagen, hvad enten det skal ske gennem et Udvalg, gennem Finansudvalget eller paa anden Maade. Maa jeg sige, at i Tilslutning til Bestemmelsen i Folketingets Forslag i Fjor var det efter min Mening værd at overveje, om man ikke under de nuværende Forhold til Brug for Administrationen af de Bestemmelser, der eventuelt maatte blive gennemført, burde skabe et Organ for Rigsdagen og Administrationen, som de Virksomheder, der kom i Vanskeligheder, som stod overfor Lukning eller midlertidig laa under i den udenlandske Konkurrence, kunde henvende sig til ogsaa med Henblik paa Muligheden af at komme igennem ved Imødekommenhed fra alle Sider indenfor Virksomheden.

Der er jo Eksempler paa, at Arbejdere og Arbejdsgivere er blevet enige om midlertidig at fravige de Arbejdsbetingelser, der i øvrigt er gældende, for at bevare et Arbejde. Den højtærede Statsminister udtalte ved Forslagets Forelæggelse, at selvfølgelig er der enkelte Tilfælde, hvor Forhandling om et konkret Stykke Arbejde, om visse Fabrikationer særdeles vel kunde føre til Afvigelse fra de Arbejdsbetingelser, der normalt har været gældende. Jeg føjer til dette, som jeg er ganske enig i, at det er meget usikkert, om alle de Muligheder, der er til Stede af denne Art rundt om i Virksomhederne, ogsaa udnyttes. Det kan ikke undre, om Arbejderne ofte er meget util-

bøjelige til at gaa ind paa saadanne Fravigelser, fordi der ikke gives dem Sikkerhed for, at Nødvendigheden af en saadan Fravigelse fra de almindelige Arbejdsbetingelser er til Stede, og fordi der ikke bydes dem Sikkerhed mod, at en saadan Fravigelse ikke vil blive anvendt som Murbrækker i Overenskomstforhandlinger i den kommende Tid. Vi ved ogsaa, at fra Arbejdsgiverside er Tilstanden ofte den, at man ikke vil give de fornødne Oplysninger, der kan give Arbejderne en saadan Sikkerhed. Jeg føjer hertil det Forhold, som er almindelig bekendt, at ved en enkelt Erhvervsvirksomhed ovre i Svendborg har det vist sig, at saadanne Spørgsmaal har kunnet rejses og drøftes ved Forhandling ogsaa med udenforstaaende.

Derfor siger jeg, at Rigsdagen kan selvfølgelig ikke blande sig i hele dette Forhold ved nye Bestemmelser, men Rigsdagen kan søge at skabe en Formidler i dette Forhold. Hertil vil jeg gerne foreslaa en Forhandling.

Bestemmelsen i § 9 om Nedsættelsen af Skatten for den Del af Indtægten, der henlægges til Konsolidering, kan vi tiltræde, selv om vi vel ikke kan betragte det som en Kriseforanstaltning. Jeg er i øvrigt af den Opfattelse, at der meget vel senere kan blive Tale om langt kraftigere Midler til at fremkalde en Konsolidering i de kommende Aar indenfor Aktieselskaberne.

Jeg skal dernæst fremsætte et Par Bemærkninger om offentlige Arbejder. Det er Forslagets 4de Afsnit, der gaar ud paa at forlænge Loven af 1. December 1925, der stillede 8 Mill. Kr. til Raadighed for Kommunerne som Laan og 2 Mill. Kr. som Tilskud til Anskaffelse af Materialer. Dette Forslag blev til sidst i Fjor vedtaget enstemmig. Naar det ærede Medlem Hr. Slesbager i Aar bl. a. siger, at han ikke kan være med, fordi det viser sig, at disse Tilskud har virket direkte som Lønforhøjelser, maa jeg paa det bestemteste benægte dette. Disse Tilskud er selvfølgelig ydet paa en saadan Maade, at de er sat i Forhold til, hvilken forøget Beskæftigelse der kan opnaas; det er klart, for det er Formaålet med det hele. Derfor kan man meget vel sige, at disse Tilskud andrager saa og saa meget pr. beskæftiget Arbejder, men det staar ikke i mindste Maade i Forbindelse med Lønnens Højde, idet Løn-satserne i Forvejen er overenskomstmæssig fastsat.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at dette Forslag om Forlængelse af Loven er tiltraadt af Arbejdsudvalget med Undtagelse